

NOVININE

Pobožen. družbeni, pismeni list za vogrske Slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto vsakoml na njegov naslov 6 K.
Sküjno v edno fare 4 K.
Cena Novin v Ameriko je na leto 12 K.
Cena ednoga droboa je doma 6 šterov.

VREDNIK:

KLEKL JOŽEF

vp. pleb. v Crensovcib, CSERFOLD, Zalamegye.
K tom! se more pošlati naročnice l vsi dopisi, nej
pa v tiskarno.

Vsi naročniki tak domači kak ameriškanski
dobijo k **NOVINAM** brezplačno vsaki mesec
„Marijin List“ i na konci leta „Kalendar
Srca Jezušovoga.“

Nove fare.

Tak mislímó, ka smo vu prvejših številaj naših novín zadosta razložili, ka so nove fare potrebne pa kde je krščansko lüstvo, so se tüdi mogoče pomali osnovati. Pridenemo šče samo telko, ka se tísti stroški, šteri se na to dájo, zvün vsega düševnoga haška, vu 20 — 30 letaj pri črevlaj pa obleki pa po tom nazájspláčajo, ka za bože slúžbe volo ne potrebno telko časa zahodíti, kak zdaj, kda je fárna cérkev daleč. K tomí prídejo vnoge foringe za spovedí i sprévode, drúge potí, štere lüdjé májo pri dühovnikaj. To vse od pádne, ale se poménša, či je fárna cérkev blüzi pa se tak s tem teškoča začétká vöporavna.

Da pa li so vnozí, šteri to delo za nepotrebno držijo. Ední právjó, ka či je doséga mao tak dobro bilo, kak je, zakaj ne bi duže tüdi dobro bilo? Prav je za tíste té guč, šteri ne vejo, ka je od 50 — 60 let mao národa rávno dvakrat telko, kak ga je prle bílo. Vsaki vídi, ka že v adventí, v postnom časi pét-šéstkrát more íti, dokeč k spovedí príde, ka betežnicje do poldnéva čakajo, dokeč dühovník vöpríde, ka šole dühovnicje ne vtégnejo pohájati. Záto, komí je za düše pa za napredek národa, tísti tak gučati nemre.

Prva vrsta protivníkov so vinski bratje, šteri sí od žalodca dale ne vejo premíslávati. Tej so s takšim gučom včasi krédí. Ka njím za cérkev, za zgojo mladíne, oni v cérkev tak samo záto hodíjo, ka ešče návada med njími, líki či ga nájdejo, njim je zadosta náménší zrok za to, ka božo slúžbo zanemárjajo.

Drúga vrsta protivníkov je tístih, šteri so že „presvetlene glavé“, kak samí právjó, šterim cérkev vonja, šteri mislíjo vu svojoj gízdi, ka je meša, predga samo za nezvučene, oni se pa

za ízobražene držijo, ne ka bí njím kakši návuk potreben bío. Tej se samo za lahko življenje skrbíjo, ov svet se njím pa tak vídi ozdaleč, kak toga glédajo: Vu tom sveti spesíje živéjo pa mislíjo, ka na ovom svejti tüdi z lisí-čjov pámetjov ostánejo na rešetí, kda de kokol skoz kapao. Samo, ka do na ovom svéti malo bole znalí ločiti bake od pošteni ovc; kak etí!

Za té dvoje mí nanč ne píšemo. Komi je ne potrebna boža híža pa reč boža z slúžbov božov, tísti naj má telko batrívnoští, ka vednáko vöpove, ka je on ne krščeník, ka on tak šče zgínoti, kak pes, kak je živo tüdi po pésjem vse svoje duí brezi svétka i pétka pa brezi Bogá. — Ne bole odúrnoga na svéti, kak či se što za krščeníka drží pa glási pa so njegova dela i rečí neprijátelska krščauství.

Tej dvojí so nej nárvékša zádiva vu toj rečí. Dosta vékše težáve se nájdejo proti našemí nakanenjí vu tom, ka tísti, kí májo nakanenje kaj včíniti, se návadno nemrejo zjedíniti vu tom nakanenji. Vsaki bí rad novo cérkev vu svojoj vési meo pa vnozí nemre zarázmeti, zakaj je tak najbolše, ka je ona na sredíni fare. Pa je očivesno, ka je sredína vsem na váo.

Zvün toga: Či je vu šteroj občíni že kapela, tíste občíne bí rávno tam rade napravíle kaj velkoga. Da pa tak velke kapele níndri nega, ka bí zadosta velka bíla za več vesnic kak fárna cérkev. Kí kapele májo, tísti se pri nastávlanjí nove fare drúgo lahko zgovoríjo, to náme, ka de se pri njím konči vzími vsaki tjeden eden dén sv. meša slúžila. Telko sv. méš bí dálí vu vsakoj vési posamezni lüdjé, ka bí dühovník vsaki tjeden ednok vöpríšeo, foringo pa vés po rédi. Pa či bí rano príšeo, bí pohodo obprvím betežnicje, bí opravo sv. mešo pa bí te šo v šolo. Rávno za toga slednjega zroka volo zdravih

lúdih tam vünej ne bí smeo gorívzéti na spoved, ár bi stem šola trpela pomenkanje návuka.

Tak bí držao réd dühovník i držála bí fara. Vsakomí posameznomí bí na hasek bío té réd, ízobraženost bí vu národu tüdi napredüvala, ár bí zástopnicje sv. materecérkve, to je dühovnicje več dotíke melí z ‚svojími lüstvóm. To pa známo, ka ka svet dnes zná pa má se je od dühovníkov návčo od oránja pa gorí do nárvékše modrostí.

Mir i bojna.

Od mira šče nikaj. Sociáldemokrátje, šteri so s tak velkim bobnjóm šli v Stockholm, ka bi tam mir sklenjávali, se lepo po rédi nazáj domo pobirajo brezi zvršenoga dela. Vrábla so z bobnjóm šteli zgrabiti, celi svet je pun bio z njúvov lármov, ka zdaj oni, nikaj napravíjo. Pa smo mi te že povedali, ka je nám prav, či kaj bo, da pa ne verjemo, ka bi bilo, záto ka brezi Bogá ešče mira nišče ne napravo — tej pa rávno z njim májo najmenje posla.

Ešče več: na Grčkom se je tak obrnólo, ka je Venizelos grátao ministerski predsednik pa nam zdaj Grčija tüdi proti ide. Edno vözgládjeno lüstvo je to, štero že tri leta ječí pod jármom naših neprijátelov. Ne verjemo, ka bi zdaj moglo kaj napraviti proti nám, samo telko je v celom deli, ka ga ovi ne bodo tak klačili.

Petaín francuski vojni minister je pravo ednomi novinarí, ka denéšnje bojne so slednje skušnje, či zdaj niden ne pobije drúgoga, te že nemre daleč bití mir.

Na Francuskom se po celoj severnoj liniji nadaljavajo boji, líki ne več z tístov močjov, kak na sprotoletje. Delo tak stoji, ka Angležje ešče kaj morejo, líki vu francuskoj vojski je že réd pa bogavnost slaba, premalo je vojákov pa nemajo več ge vzéti pa tej tüdi ne bogajo svojih oficerov. Vu držávji pa glád i pomenkanje vu vsem potrebnóm.

Na Taljanskom slabi napádi. Domá pa zmešlavica vu držávnoj híži. Bojni

ministerium pobira peté, národ je že sit boja. Vu obojem: Francuskom i Taljanskom je reberija na prági pa túdi nastopi, či de malo duže to vse trpelo.

Na Rususkom se začnólo napadanje. Pri Zborowi so nas nazaj porinoli i više 10 jezér naših Rusi vlovili. Ali ruske zgúbe so vekše, kak sami spoznajo. Glási idejo, ka² Brusilov, ruski vojvoda odstopi, on ešče izda šče nazajpostaviti carstvo pa ga vojska ne pústi! To je za nas dobro znamenje. V Petrogradi Kerenski ministra, ki je reberijáš pa vu zvézi z Anglijov šče ostáti i je zapovedao te nove napade, že s kaménjom lúčajo na cesti.

Podmorski čuni vsaki dén 30 — 40 jezér tonu pošlejo pod vodo našim neprijátelom, v Angliji si že močno terejo glavé, ka do prišestno zimo jeli pa kak do na grčko žívež pa strlivo správlali, ár tak hitro li nemre novih ladj zidati, kak hitro se njim stáre pográžajo.

Dom i svet. — Glási.

IV. Karol kral je milostivno odrédo 19-ga ivánščeka t. l., ka se pri vojski naj vóvénanje na krátko železo zbríše.

Socijaldemokratični shod v Stockholmi, to je vu glávnom mestu Švécije je razišeo, ár so se ne mogli zjediniti po kakšoj poti bi mir mogoči bio. Vsaki národ je svojega konja jahao pa nieden ne šteo z njega dolistopiti. Tak si je pa teško vroke ségati.

Dvanájset moškov so nalovili vkúp v Váczi, šteri so vsi galicijanski židovje. Njihov greh je to, ka so slabi na teli pa so za peneze šli mesto drugih na bránje, ka so tak druge oslobájali vojske.

Ka de z tálom? Za tiste, ki na vékša imánja z dela tála hodijo zétvo oprávljat je Mezóssy Béla minister odrédo, ka si ga slobodno domo pelajo. Liki vsaki takši se zdaj že naj oglási pri dotičnom glavárstvi, či more z edne županije (vármegye) vu drúgo pelati, ne ka bi ga te na poti stavili. Palerje se naj skrbijo za svoje težáke zdaj túdi.

Vojácje, šteri so ne za boj, ali šteri so samo za čuvársko, ali kasárno slúžbo se po odrédbi vogrskoga bojnoga ministra ešče ednok preberéjo vu krátkom časi pa se tisti, ki so tam za nikši posel ne dobri, domo pošlejo.

Nove banke po 2 koroni so vódné jakopeščka 9-ga. Té nove banke do na obá kraja erdéče, 125 mm. široke pa 83 mm. visoke. Na belom velin papiri z dvema ženskima podoboma odzgoraj, odspodi pa z dvakratnov numerov 2. Napisek tak, kak prle.

Bombe na olivskom bregi. Jeruzalem pa njegova okolica je svéta bila vsikdár pred vsemi národami. Samo zdaj so se pridržnili angležki letálci, ka so z Egyptomske fronte prihájajoč 70 bomb vrgli na té z Kristušovimi stopájami i molitvami posvečeni breg. To so túdi samo angležje mogoči véiniti.

Brezi duhana ne vredno živeti, si je mislo v Bihartóti Puskás Zsiga kmet,

vzéo je vajat pa se je gori obeso. Nihao je lepo pismo, v šterom popíše, ka to samo záto véini, ka neima duhána. Pa bi si lejko vajat razrezao pa tisto kadio, dokeč bi pá dobo duháno.

Smrt na cesti. Fuks Mihál vidonski težák je v Mačkovce na železnico idoč vkúp spadno na cesti pa dúšo pústo. Ka njemi je falilo, nišče ne vé.

Verenávuk je v Poseni vu vsej šolaj nemški bio dozdej, lústvo pa tam polski guči. Zdaj je prejsuski ministerium odrédo, ka se od séga mao naj v polskom jeziki zvršáva za volo vernosti toga národa.

Mošnja zgüblena. Erdéčo mošnjo je zgübo neki človek stáro, raztrgano med Strehovci i Filovci 2-ga toga meseca odvečara. Bilo je v njoj do 30 koron penez. Ki jo nájde, jo naj notri dá pri bogojanskem g. plebánuši.

Od naših vojakov. Mrtev je: Virág Anton, 11. strelec z D. Bistrice, Horvat S. Martin dbr. 20. dpp. z G. Bistrice. Srce Jezusovo smiluj se njidva dúši pa okrepi njidva domače v žalosti.

Austrija. Casar Karol je na god svojega prvorojena Otona milost dao vsem političnim obsojencom. Več poslanikov je dobilo tak pomiloščenje. Ki so od doma v tújo deželo odskočili, so ne pomiloščeni.

Občina Gerlinci je 178 kor. 80 fil. nabrala na kapelo sv. Antona i na božjo slúžbo v njej držano. Nabrala sta te znesek Žilavec Franc i Gomboc Jürij. Od té šume je 10 kor. 18 fil. na podporo M. Lista i Novin ostalo. Zvün toga so dali: Sinko Jula, Holer Marija po 20 fil., Miholič Marija 1 kor., Gomboc Jürij i Lujza po 50 fil., Grah Andraš 70 fil., Žilavec Franc 8 kor. Vkup 21 kor. 28 fil. — Bog plati! Vrednik. — Na povekšanje kapele je ofer zneso na nedelo sv. Antona 67 kor. 10 fil.

Lepi dež brez toče je namočo slovensko krajino. Hvala naj bo Srci Jezusóvovi, v kom smo se vúpali.

Mro je pri Gradi v 54. l. svoje starosti Grah J. Povrgo je devetero dece i spomin na trezno i pobožno življenje pa srečno smrt. „Kraljica vseh svétcov, moli Boga za nas“ je bila zadnja reč pokojnoga. Trobine pri pokopi poleg krščanske navade ne bilo.

Kitajsko. Na Kitajskom se je ljúdo vlada znova v casarstvo spremenila. Novi casar je Huan-Tung, ki jeništère dni dolizahvalo.

Dari vojakov. Virag Anton 2 kor. z Dolnje-Bistrice, Düh Andraš od Lipe, Vogrincec 3 kor. z Žižkov, Ritlop Ivan z D.-Bistrice 2 kor., Perhoč Tamaš z Srdišča 2 kor. Strokel Jozef z Donkovec 1 kor. so dali na podporo M. Lista i Novin. Z radostnim srcem so te dar ponúдили vúpajoč se za njega v Marijinoj obrambi. Nabrao je te dare

Virag Anton, ali komaj smo je do rok dobili, smo zvedili túdi žalostno vest, da ga je granata morila. Vúpamo se, ka njemi je Marija smilena. — Bog plati na darah, dragi vojaki. Vrednik.

Mesto zvona dobi vsaka cerkev železni obroč, šteri de nadomeščao zvonški glas.

Navuka za tretji red ne bo meseca julija v Črensovcih.

Vdarilo je na rumunskoj fronti i grom je teško rano dva domobranskiva 37. topničara, ednoga pa moro.

Koleno si je razkalao Štefanec Matjaš 37. dtopničar z Bratonec. Tesalo se je odvdarilo od meznatoga jaliča. Rana lepo celi, je ne nevarna.

Prošnja. Puhan Stefan i Golob Stefan, telefonista z Bogojine, prosita dekle domače fare, naj vsaka konči edno sv. obhajilo darúje za mir. Njidva sta z nepopisnim veseljom to véinila na bojišči.

Slovo vzemejo od vseh svojih dragih pa se njim v molitve priporočijo: Ritlop Ivan, Nedelko Vinci z G. Bistrice, Žižek Štefan z Doluje, Szalai Marko z Črensovec, Maček Jožef z M. Petrovec, pešaki 26. pp., Hüll Imre, 8. huszár, od Sv. Jürja; Prša Štefan, Lebar Štefan, Kelenc Ivan dbr. 20. dpp. z V.-Polane.

Naši sovražniki do se v Londoni posvetúvali za mir. Daj Bog, ka kaj čednoga napravijo.

Na misijone so darúvali: Gíglar Marijanka iz Sr. Bistrice, Dominko Kata od Lipe, N. z Törnišča, Sabótin Orša z Gančan, Kociper Géta z Nedelice po 1 kor., N. z Nedelice, N. z V. Polane, Kociper Géta z Adrijanec, Tkalec Jožef z G. Bistrice, Horvat Orša z Bratonec, N. z Trnja, Mlinarič Ana z Sr. Bistrice, Zver Stefan i Tratnjek Štefan, 20. domobranca, Ritós Treza z Črensovec po 2 kor., Szalai Verona z Črensovec, Klinek Ana z Nedelice, N. z Črensovec, Sobočan Bara z D. Bistrice po 4 kor., N. z Gomilic 3 kor., Ftíčar Kata z Hotize 60 fil., N. z Törnišča, N. z Gančan, Rogač Ivan predm. telefonski, Horvat Marija z Črensovec, Neka ženska po 10 kor., Cigan Aga z Črensovec 6 kor., Kovač Jula z D. Bistrice 20 kor., 2. Roža živ. Rv. z Nedelice 13 kor., Roža M. sed. Radosti od Lipe 24 kor. na krst zamorske deklice, šteroj de botra Padarič Marija deklici pa ime Marija, Raščan Jula z Törnišča 24 kor. Kak botra na krst zamorskoga dečka, šteromi de ime Alojzi. Vkup 179 kor. 60 fil. Z toga 58 kor. odposlano na afrikanke, 21 kor. 60 fil. pa na misijone Lazaristov, 100 kor. je pa kak začetek missionskoga zueska vogrskih Sloven-

cov v hranilnico položeno v Szombathelyi. Če te grozen boj mine pa pridejo jasnejši dnevi, bomo vogrski Slovenci končali edno misijonsko postajo vzdržavali. Na te namen smo teh 100 koron kak fundament v kaso vložili. Daj nam blagoslov na te skromni začetek sv. Družina, Jezus, Marija, Jozef! Vrednik.

Kraljevski obiski. Naš kralj z kraljicov je pohodo bavarskoga i vürtemberškoga, nemški casarski par pa našega v Beči.

Kak dobro je čteti Marijin List? „Pismonoša sem na bojišči. Najleže delim mnogo pošto, sem si napravilo stol in stolico. Pa je včasih zvedo za to mačkojedec (Talijan) i pusto tri granaté pred mé. Dve sta se odkotala, edna se pa ne razpočila. Ravno sem Marijin List čteó pri stoleki i mislo na Marijo, kda se je to zgodilo. Če bi me zdaj moriti znala granata, jeli kak lepo bi bilo i ti z mislijov na Marijo pred sod njenoga Sina? I ka me je ne vmorila, je morebit ne Marijina pomoč, štero sem ravno proso po čtenji njenoga lista? Vidite kak dobro je čteti naš Marijin List. Najraj ga mam, če ravno nemški i vogrski tudi znam, zato ka je v našoj maternej reči pisan. Oj širite i podpirajte ga.“ *Krajcar* Jozef, podd. pismonoša, z G. Sinika.

Vlak je spadno v Ameriki v reko Niagaro. 80 potnikov se je potopilo.

Cerkveni glas. *Horvat* Stefan, beltiški kaplan so premeščeni za dočasno pomočnika k Sv. Sebeštjani. Prša Ivan pleb. so odpotúvali v Héviz v toplice, naj se zvráćijo iz velikoga protina. Iz srca njim to želemo.

Tolvajija. Nekoji siroti v Bodoncih, štera je mela perilo v čuni namočeno, je to ščista odnešeno. Kvara je 500 koron. — Lovenjak Matjaša ženi sta pa odnešeniva dva bagla detelce i ra-soje.

Vojaški pozdravi.

Fürst Jozef, dbr. 20. dpp. z Bratonec; Virag Anton, strelec 11. str. b. z D. Bistrice; Fuchs Mihal, paziteo zajetih z Domajinec; Kaár Ignác, topničar z Rákičana; Horvat Ivan, Jerič Ivan, p. 26. pp. z Dokležovja; Lukač Martin, topničar, z Dokležovja; Kolman Mibel, p. 83. pp., Pölcer Alojz, dbr. 13. dpp. z Rankovec; Lebar Mihal iz Beltinec; Horvat Ivan, dbr. 313. dpp., Perkič Jozef, p. 14. etap. b.; Svetec Jozef, dbr. 18. dpp., Talijan Štefan, p. 83. pp. z Sela, Benko Janoš, sanitec, Ferencek Jozef, dbr. 14. dpp. z Kobilja; Pozvák Jozef, dbr. 11. dpp. z Vidonec; Törnár Ferenc, obmejní žandar, z Törnišča; Kardos Lud. p. 53. b. z Krajne; Balažic Martin, trenski vojak z D. Bistrice; Réceg Matjaš, p. 83. pp., Lončar Števan, podd. 18. dpp. i pajdaši; Smolko Štefan, p. 26. pp. z Beltinec; Gjörkös Janoš, dbr. topničar i Lebar Štefan, Perša Ivan z Črensovec, Kelenc Ivan, Zelko Jozef iz V. Polane, dbr. 20. dpp., Púcko Martin, dbr. 20. dpp. z Gančan; Karika Ferenc z Törnišča; Kirec Ivan z Hotize; Kavaš Bolaž z Beltinec, vojni peki: srčen pozdrav pošilajo duhovnikom svojim pa vsem svojim domačim, poznancom i celoj slovenskoj krajini. Zdravi so, zadovoljni v trpljenji, željno čakajo mir, ka bi svoj mili dom mogli za stalno zaglednoti. Naznanjajo, ka si čas z veselimi pesmami kratijo, krepost prosijo od sv. Dúha po lepoj pesmi: Prídi, prídi sv. Dúh, pa mi v pameti kralúj, naj preže nam vse skušnjave, štere do me premagale; mesto kartanja četejo raj naš dober tisk, šteri je do suz gene; prosijo molitve k B. D. Mariji za mir, ka na dúši i teli zdravi ostanejo i ka bi je zročili v sladko Srce Jezušovo; ruske strelbe henjavlejo, dnevi minejo ka se niti top, niti puška ne oglasi; v strelnih jarkah majo kapelico i po nedelah božjo službo, kaj je jako veseli; Marijino dobri sinovi ščejo ostati, greha in vseh od Matercerkvih prepovedanih družb se ščejo varvati; vse je grdo gleda, samo ptičice njim lepo spevlejo pa je k Mariji vodijo, srčno se zahvalijo vsem duhovnikom, ka se za njihove dúše skrbijo i je tolažijo. V strašnom talijanskem napadanji kda so eden ovoga niti vidili nej, kda jih je vse zapústilo, jih je ne zapústo Bog. To vse molitvam domačih majo zahvaliti, oh kak dober je Bog! — Želejo, da bi dekletak tako lepo tudi živele, kak lepo spevlejo. — Jezusovimi križi se veselijo; jočejo, kak se širi nečistost med vojaki; že naprej vóračunajo, kda njim pošta prinese to ljubljene čtenje v maternej reči; to je njihova zabava; vsem domačim, posebno duhovnikom se zahvalijo za prevelike trúde, ka so je odgójili i na dobro včili; iz srca častijo Bl. D. Marijo, pomočnico kristjanov, milo je boli, ka čujejo tak grdo preklijanje i dostokrat raj bili če z tistoga jezika nikaj ne bi rázumeli, po šterom se dober Bog tak grdo blazni, jako je boli nečistovanje nešterih žensk doma; velika želja gori v njihovom srci po mišoj slovenskoj krajini. Od miloga slovenskega čtenja pa to naznanjajo: srčno se zahvalijo za njé; to njim je preveč na pomoč, njim je največje veselje, ne vejo, kaj bi si začeli, če ga ne bi dobili, lačnim njim je sitost, žednim pa na pojenost, v trpljenji njim je tolažba, v žalosti pa veselje; to njim je dúševna

hrana, zdravilo i krepost; to njim dava moč, ka lezej vótrpijo, te dar so veseli, kda je dobijo, to je presvetljuje; še Polaki in Slovaki komaj čakajo, naj pride, iz srca radi je podpirali; žalost njim to prežene.

Stari ljudje.

Manka strina je z veseljem vse vred devala v novoj domovini, stari Žizek je pa spoj kadio dobre cigare, štere je sin prinešeo. Zaútra sta se rano gerstanola, kak doma in gledala sta nebo:

— „No, dnes pa tudi nega deža.“

— „Nej. Kukorca ne more gorrasti, ne de žita, nej pšenice. Bog moj, Bog moj.“

Za volo toga sta se pa jako žalostila. Zobstom jihva Ivan tolažo, ka njemi škola *tak plača*, či je dobra žetva, ali nej.

Stric Martin je v novinaj marljivo šteo ceno silja in čisto se je razveselio, gda je od vekše cene kaj zvedo. Ivan je včasih smejoč gledao stariše in poslušao njuv guč. Zobstom — si je mislo — stari človek se več ne more preobrnóti, prave novine njega ne zanimajo. In tužno si je na domačo zemlo, gorice mislo, štero je vse po mali, tiho odteklo.

Stari Žizkovi so v Somboteli ravno tak vodili gospodarstvo kak doma. Manka strina je zadovolno v redi mela kúhinjo, pekla, kúhala obilno, kak doma. Nej mogla zarazmeti, zakaj se Ivan vsigdar prestrahši, gda mesar, pa trgovec z velikim računom pride, ali gda se na velike svetke stol z najbolšov jestvinov in pitvinov tak napuni, ka komaj drži drago svojo téžo.

— „Jako po ceni so bili dnes piščanci“ — pravi Manka strina, gda na stol nese lepo pečeno meso.

Martin Stric pa zadovolno veli:

— „Dobro, dobro je mati, ali prinesi ešče od staroga rdečega vina, naj piščanci veselejše prido dol, naj ne do žedni.“

Ivan nej skazao svoje žalosti, ešče niti zdihavao nej, naj ne razzali stare. V školo je veselo hodo, včio je male gimnazište, mantrao se je in premagao tak žmeten začetek. Plačo so mu pobolšali, zvün toga je pa ešče poldne včio detce magnatov, naj več pride vkúper, ka ne de čúto veliko vódavanje za kúhinje volo.

Roditelom nikaj nej pravo od svojega posla. Oni so mislili, ka lepi, miren žitek, dober topli obleč, vse zhaja z školske plače Ivana. Nebo so gledali, pogučavali od silja, od deža. kúhali so z velkov zadovolščinov. Vsaki den so šli v lepo cerkev k svetoj meši, pri

100 litrov domače pijače

Elpis!

vkrepčevalne, tóčne in žejo gaséče si more vsaki sam napraviti za male stroške. V zalógi so: ananas, jaboka, grenadina, maline, muškateška, meta, pomaranče strašnica in višnja. Neuspeh izključén. Ta domača pijača se pije po leti mrzlo po zimi pa vroče namesto ruma. Snovi z natenénim navodilom stanejo K 12 poštnine prosto proti povzetji. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ker se delavci s tov pijačov okrepčajo ne da bi bili pijani ali pa da bi zgúbili na delavskoj zmožnosti

Janez Grolich, drogerija „pri angelju“ Brno šte. 85. Moravsko.

šteroj so dobromi Bogi hvalo dali, ka jim je pomagao, ka vu starih dnevaj mirno, veselo morejo živet. Gda so pa čuli predgo, lepo pesem, oči so jim se svetili od suz. Nazaj so mislili na domačo cerkev, gde so oni tudi Boga molili, spevali v slovenskom jeziki. Od večera sta šla na šeto po varaši v njuje. Lica so jim bila zdrava, rdeča, kak v staroj domovini. Gledala sta po varaši velke hiže, ednoj in drugoj sta ešče malter dobro poglednola, zrokov primala, kak doma črno zemlo, gda sta vküper kopala vu mladih letaj. Vse se jima je jako dopadnola, najbolje pa električni vlak. Nej sta mogla zarazmeti, kak more sam od sebe bežati, dokeč nej sin Ivan vso povedao. Za celi svejt nikomi ne bi bila odkrila, vesela zadovoljna sta bila. Doma je vsigdar topla, čista hiža čakala roditelje gospon professoro.

Od večera, k jüžini je domo prišo Ivan. Martina in Manke lice se je preobrnolo. Sram bi je bilo, či bi tak lahko, tak hitro pozabili domačo hižo, zato sta zdihavala, naprej prinašala stare, dobre dneve.

— „Zobston — je pravo z močnim glasom Martin stric — naroditi se more človek na varaško življenje.“

Ivan nikaj nej odgovoro, samo v sebi je ponavla močno obljubo. Ešče več se je trüdio, več detce plemenite je včio in vküp je spravla peneze. Ednok je odišo z domi na eden den in z veselim glasom je na znanje dao roditelom velko novino, ka je malo, lepo hižo küpo poleg Monoštora, blizu varaša, gde Raba teče, na ednom malom bregi. Dva plüga goric je k hiži, lepi ograd z sadovnim drevjom in včelnjakom.

— „Tak bodeta živela, dragi starišje, kak krao v svojem gradi.“ V leti pridem jaz tudi k vam, v jesen pa na bratvo.

Eti je Ivan henjao, ka bi vido veselje roditelov. Ali vkanio se je. Oča, Martin je z grbavim čelom, jako friško kadio z lepe, velke tajtkove pipe. Matere, Manke vüsta so se dolobrnola in na ednok velka suza je tekla po lici. Ivan se je prestrahšo in gorskočo. Mati je robček zela in jočeč pravila:

— „Zdaj sva ti že tak težka, ka nas zgoniš od tebe!“

— „Ali draga mati — veli Ivan — jaz sam mislo, ka vam vekšega veselja ne morem spraviti zato sam šparao, zato sam delao že 2 leti dugo.“

— „Stariva sva mi k tomi — se jokala Manka strina — ne moreva se seliti vsaki čas.“

„Pa — je tudi odgovori Martin stric — sva že dobro čütala v Sombateli. Naj

bi več mogla živet v takšem božnom mestu...“

Ostala sta zato pri Ivani in daleč sta šla na šeto, veselila lepomi, plavomi zraki.

Kösz Vince.

Izmivajmo gut z Fellerovim „Elsa-fluidom“ i ž njim si šinjek ribljimo. To pomaga proti prehlajenji. 12 steklenic se dobi za 7 kor. 32 fil. pri E. V. Felleri, Stubica, Centrala 146. Horv. — Tü se dobijo tudi narabi poganjajoče „Elsa-Krogljice“! 6 škatljic franko 5 kor. 57 fil.

Pošta.

Karolina Geder. Glasbach. Kalendara ne smemo v Rusijo poslati. Smete pa molitveno knjigo. **Sebeščanski farniki**, ki tožbo mate na svoje pesmarice, zdignite jo pri cerkvenoj oblasti, naj g. pleb. domo prido. Našemi vredništvu z toga nikaj ne ide, to je cerkvene oblasti delo. Od naše strani samo teliko ščemo povedati, naj vas vodi pri celom deli samo ljübezen i pred tožbov je prle opomente. Mi se vüpamo, ka de opomin tudi valao i mir bo v cerkvi pa zvünaj njé Jezuši na diko i tožbe ne de trebela. Pa lahko so tudi ne vse krive, kak je tožba? **K. A. Törnische.** Naznajte ga žandarom. **Štertak Ferenc žena. Motovilci.** Odposlane so. Nikaj neste dužni. **Lápoša Janoš. Sotina.** Dobljeno. **Ferko Jožef. Videnci. 135.** Stalen glas je prišo, ka je vaš sin Viktor v Rusiji zgrabljen. **Pozvék Jožef Trössing.** Od vašega Lujzeka tudi to prišlo, ka je v Rusiji. **Gaber Janoš. Vučagomila 51.** Od Benko Jožefa ravnoto. Zgrabljen je. **Žilavec Mihal. Vadarci 73.** Od Ferenc (rojen 1. 1893.) je té glas prišo, ka je 1. 1915. apr. 2 — 3. junaško smrt pretrpo. Od Polda še stalno ne znati, kaj je ž njim. **N. N. Pilsen.** Oh, oh Čiča, te je pa tvoja gláva tudi že tak razsvetlena? Pa so te ešče itak ne zvezali? Poštenoga iména pa nemaš, ka bi vüpao svoje pismo podpisati z njim. Si to vkradno, štero zdaj nosiš? Či bi ti oča to zvedili, bi se obrnoli v grobi. — B.

6
škatljic
cena poštnice
prosto 4 K 40f.

Pri potrebnoj i vrednoj reči se ne pita za cenó. Dvojno mamó pa veselje, če poceni pridemo do hasnovite i neobhodno potrebne stvari. Takše so žalodec krepčajoče i milo poganjajoče Fellerove Rábarbara „Elsa-krogljice.“ Netačnost, mržnja do dela, počasnost, slab izgled, slaba vola, večkratni glavobol, nesnenost i druge slabe lastnosti navadno hajajo od slabe prebave. Proti tem zmotnjavam i teškočam pomagajo Fellerove „Elsa-Krogljice.“

Fellerove „Elsa-krogljice“ so narejene iz rastlin, narabi poganjajo, ne škodijo, so zanesljivo, žalodec krepčajoče vrastvo. Prednost majo zato pred močnimi poganjajošmi sredstvi, štera žalodeci i črevam škodijo. Posebno za deco i ženske so pripravne „Elsa-Krogljice.“ Cene predbojnske. 6 škatljic franko 4 K 40 fil., 12 škatljic franko samo 8 K 40 fil.

Iz lastne poskušnje pripravamo nadale bolećine vtisajoci Fellerov „Elsa-fluid.“ Pomaga proti trganji, protini, šinjeka i prsoboli i proti posledicam prepaha i prehlajenja; da zdrav sen, mocne kite, živce. Predbojnske cene. 12 malih 6 dvojnih ali 2 specialnivi kantići franko 6 K., 24 malih ali 12 dvojnih ali 4 specialne kante franko 10 K 60 fil., 48 malih ali 24 dvojnih ali 8 specialnih kant 20 K.

Ki te reči šče meti, naj je naroči pri **Feller V. Eugen lekarniki,** Stubica, Centrala 146. (Zagreb žup.)

Razpošilanje se godi, če se penezi naprej pošljejo ali po povzetji. Priporača se peneze naprejposlati po poštnoj izkaznici, da ovak pošta 12 fil. pristojbine računa pri povzetji.

HRANIMO SE BOLE

i ozdravimo svojo deco pa oslabljene, betežne svoje domače, povekšajmo njuvo životno moč po dobroj hrani. Zdravoga, močnoga človeka ešče sñhi krüh krepí. Ali mala deca, slabokrvni, slabi nadajojee matere, oslabljeni, betežni, trpeči, starejši, ki so beteg ali drugo vekšo nevoło prestali, deca moolnata, zobé metajoši, porodnice i drugi slabi ljüde ne morejo navadne hrane vživati ar nemajo moči za prebavo. Tei moro zato lahko prebavljivo i jáko hrano meti i to najdejo v pravom Fellerovom ribjem olji. Nema niti slaboga dišeca, niti božnoga žmaja, i je tak prijetno, da je tudi deca radi vzemejo. Ribje olje vñogo profesorov i dravnikov pripravá, krv i mišišje raste ponjem, pri deci da zras kostem i njim dihalnice dobrodejno ofriši kakti gut, prsi i plüči. Telo okrepi, povspeši ozdravljenje, okrepanje, telo ojunači proti betegom, da tek, prebavo tira, oslabljenost, slabokrvnost, slabo hranjenje odstrani i poleg toga je li zadosta poceni. Brezpogojno je več vredno kak vsaki inozémški zmes emulzio, prašek i spodobne reči. Cene predbojnske 2 kanti franko pošlje za 5 kor. v pravo kakovosti

Feller V. Eugen, lekarnar

Stubica, Centrala 146. (Zagreb žup.)